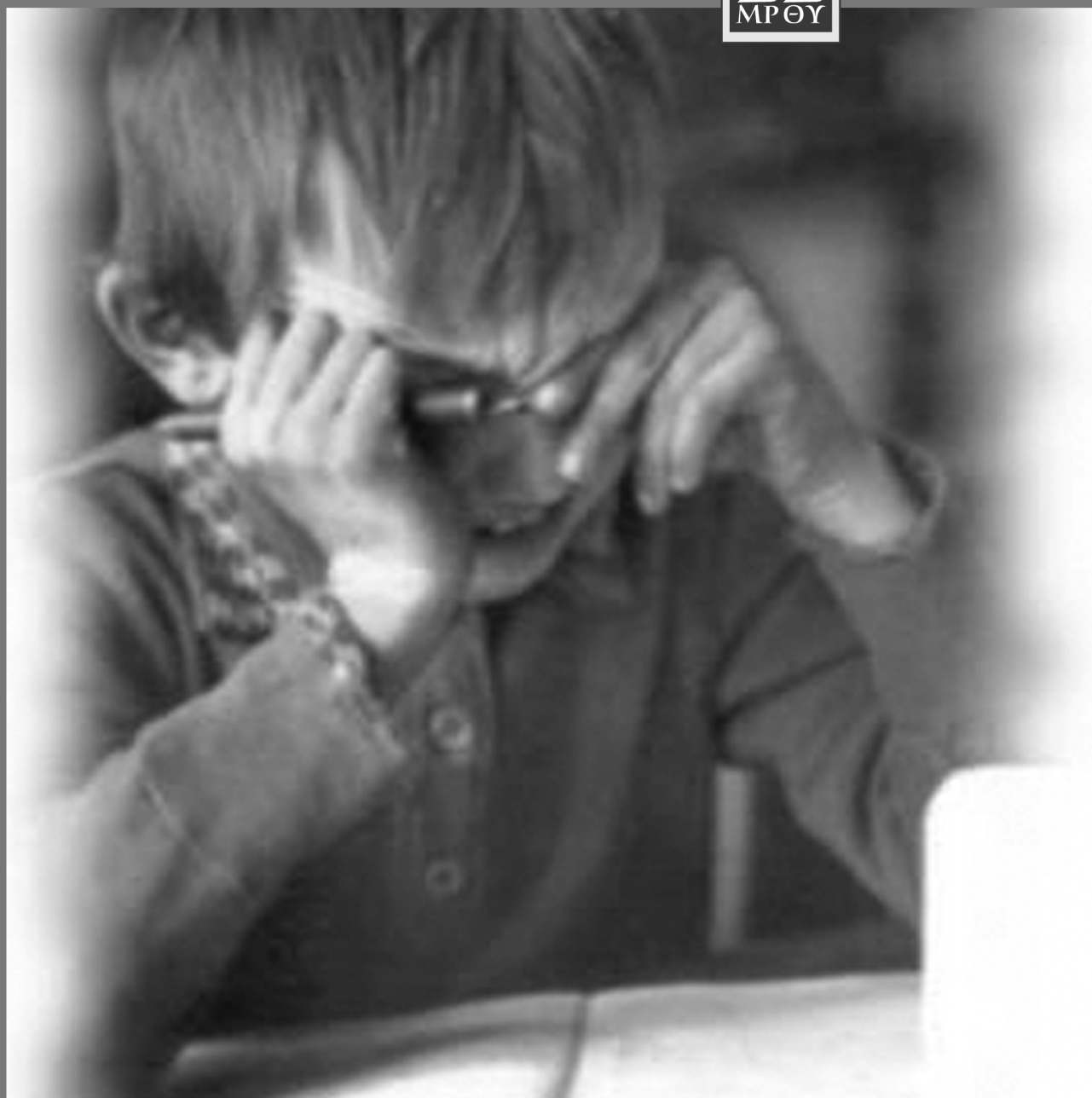

A Dugonics András Piarista Gimnázium Lapja ■ 2007. május V. évfolyam 5. szám

www.szepi.hu

PIÁRFUTÁR

VISSZASZÁMOLÁS

A SZEPIPress jelenti

Április 26-án rendeztük meg a II. Természettudományos Csapatversenyt iskolánk diákjai számára. A versenyző csapatok biológiai, fizikai, földrajzi és kémiai feladatokban mérték össze tudásukat. Ezen kívül leleményességük és ügyességük bizonyítására konstruktív előfeladatként vízórárt építettek.

A verseny végeredménye:

I. 11.b csapat: Bartha Gábor, Kiss-Albert Gergely, Tóbiás Roland, Szupera Péter, Szűcs József

II. 9.a/1. csapat: Csikota Péter, Dobó Péter, Kiss Ágoston, Sándorfi Gergő, Simon Bálint

III. 10.b/1. csapat: Hotzi Dávid, Kovács Levente, Kőröshegyi Béla, Ördög András, Remete Attila Mórió

Közönségdíjat kaptak a Szegedi Vadaspark szabadon választott állatának bemutatása alapján:

9.a/3. csapat: Baksa Csaba, Balogh Vendel, Gonda Benjámin, Horváth János, Zöldy Péter

10.b/2. csapat: Buczkó Balázs, Deli Csanád, Girizd Loránd, Kosóczy Ádám, Kőrös Ákos

Nekik és minden résztvevőnek gratulálunk, valamint köszönjük az előkészítésben és lebonyolításban kapott segítséget!

A Piár Futár idei lapszámai letölthetők a szegedi piaristák honlapjáról:

www.szepepi.hu

Május

Ez a hónap nemcsak keresztény szemmel örömteli, hanem – úgy mond – diákszemmel is. Hiszen nincsen már messze a hön áhított szabadság. Kezdődik nemsokára a pihenés, a nyaralás. Már úgy érezzük, hogy ezt a kis időt még fél lábbal is kihúzzuk, és javítunk még minden olyan jegyen, amin csak lehet. Most kerülnek elő a félévkor tett ígéretek, amiket tanár, diák egyaránt megfogalmazhatott.

Az ember általában saját maga felé fogalmaz meg elvárásokat, amiket igyekszik is teljesíteni, ha nem szól közbe semmi. Iskolai szemmel ilyenek fogalmazhatók meg: türelmesebb leszek órán... (tanár). Nyugodtabban ülöm majd végig a számomra nem feltétlen érdekfeszítő órákat (diák). Olyan dolgok ezek, amelyekkel az egymással való együttműködést, az egymás mellett való élést könnyítjük meg. Hiszen egyik félnek sem érdeke az, hogy a másikat kihozza a sodrából. Persze, mindig akadnak egyéni esetek, amiket meg kell oldani. Partnernek kell lennie ebben tanárnak és diáknak egyaránt. Hogy a másikat ne zavarjuk a

saját feladatában. A tanár tudjon tanítani, a diák tudjon tanulni.

Az elején említettem a keresztény szemmel való vizsgálódást erre a hónapra. Nos, mivel eltelt ötven nap húsvét után, így itt a Pünkösöd. Ezt nemcsak a piros betű jelzi a naptárban (ami melleleg hosszú hétvégét is mutat), hanem a templomok díszítése is. Pirosba öltözik minden, hiszen ez szimbolizálja a Lélek jelenlétét, a Szentlélek megjööttét. Az ígéretet megtartották, így éljünk azzal a felkínált lehetőséggel, hogy örüljünk. Ki nem szeret mosolyogni? Biztosan nincs ilyen ember. Nemcsak a biológiai előnyei miatt, hanem mert az emberek, és, az érezni tudó lények, vágnak az örömrre, az ebből fakadó szituációkra. Mindenki tud mosolyogni egy jó kabarén, vicces beszóláson, ami az ember kedvét meghozza a további cselekvéshez. Milyen jól jön munka közben egy kis nevetés... Úgy sokkal egyszerűbben mennek a dolgok, és az idő is gyorsabban repül.

Ígéret és öröm. Talán ez a két fő jel-szava ennek a hónapnak. Örüljünk hát együtt a megtartott ígéretnek és az életnek.

*Török Tibor
főszerkesztő*

**Sík Sándor
Piarista
Egyetemi
Szakkollégium**

felvételt hirdet a 2007/2008-as tanévre. Jelentkezni a kollégium honlapjáról letöltött jelentkezési lap beadásá-

val lehet. További információ kérhető a sik@szepepi.hu címen, vagy a 20/415-3812 telefonszámon. A jelentkezési határidő június 8. A kollégium honlapja:

www.szepepi.hu/sik

**DUGONICS ANDRÁS ALAPÍTVÁNY
2006. ÉVI BEVÉTEL, KIADÁS**

2006. év nyitása	896.982.-
Bevétel:	9.873.195.-
Adomány	5.924.746.-
ebbol: társaságok	1.009.000.-
magánszemélyek	4.915.746.-
SZJA 1%	1.011.641.-
Pályázat	2.219.600.-
Kamatbevétel	9.208.-
Egyéb	708.000.-
Kiadás:	8.500.276.-
Anyagköltség	1.875.165.-
Tárgyi eszköz vásárlás	478.649.-
CD-k, könyvek, kazetták	20.320.-

Támogatások	2.410.555.-
ebbol: gimnázium	1.150.000.-
rendház	250.000.-
Sík Sándor Kollégium	100.000.-
sítúra	110.000.-
szalagavató	300.000.-
sport, túrák, kirándulások	264.600.-
nagykárolyi piarista novérek	100.000.-
cserkész csapat	50.000.-
SZEPI DSE	60.000.-
egyéb	25.955.-
Bankköltség, postaköltség	162.127.-
Szolgáltatások	2.884.063.-
Utiköltség, szállás, étkezés	301.354.-
Egyéb	368.043.-
Egyenleg:	2.269.901.-

Nem ismerem a lehetetlent – nem vagyunk bemutatva egymásnak. (Woody Allen)

ZÖLDÁR 2007

Az idén hagyományteremtő szándékkal május 21. és 25. között rendeztük "Zöldár 2007" című tematikus hetünket, amelynek keretét a fenntartható fejlődés alkotta. Ezen belül az idei év szűkebb témája a hulladékkezelés.

A hetet Kotogán Róbert (az Életharmónia Alapítvány munkatársa) előadása nyitotta a hétfő reggeli első órában, melynek témája a környezetszennyezési problémák voltak. Az előadás után minden osztály DÖK képviselői és a hozzájuk csatlakozók Zöld-delegációkat alkottak. Feladatuk az osztály mozgása ebben az egy hétben és a környezetszennyezés egy-egy részterületeit bemutató demonstrációs tablók készítése volt. Ezeket a tablót a hét zárásakor kiállítottuk.

A hét folyamán az iskola alsó folyosóján egy plakátkiállítás volt látható, amely esetenként vicces, vagy esetleg sokkoló képek használatával hívták fel a figyelmet korunk környezeti problémáira.

A fenntartható fejlődés témáját igyekeztünk minél több nézőpontból vizsgálni. Ennek szellemében ezen a héten minden szaktanár törekedett saját tantárgyán belül a témával kapcsolatos kérdéseket és gondolatokat felvetni.

Szerdán négy különböző helyszín meglátogatásával ismerhettük meg a hulladékkezelés helyi vonatkozásait. Ezen a programokon az iskola 110 diákja vett részt. Az első

színhely a gyálaréti szennyvíztisztító telep volt. Az üzembejárásban megmutatták a szennyvízáttemelőt, a biológiai szennyvíztisztítót, a rothasztó tornyot, a biogáztermelést és a szennyvízből megmaradt iszapot, valamint a folyamat számítógépes vezérlését. Második színhelyünk a sándorfalvi hulladéklerakó volt. A látogatás során előadást hallottunk a szelektíven gyűjtött hulladék sorsáról, majd mindezt élőben is megtekintettük. A harmadik helyszín a SZTE Alkalmazott Kémiai Tanszéke volt. Itt hallhattunk a kémia és a hulladékkezelés kapcsolatáról, valamint érdekes kémiai kísérleteket láthattunk. Negyedik helyszínként a Bertalan-híd lábánál lévő Bertalan-liget szerepelt. Ennek aktualitását az adja, hogy a területre, jelenlegi rekreációs funkcióját megszüntetve, egy irodaházat terveznek.

Pénteken egy előadást hallottunk a környezeti problémák civil megoldási lehetőségeiről, és a héten

gyűjtött adatok felhasználásával meghatároztuk a tanulók együttes ökológiai lábnyomát. Zárásként az iskola mögötti kiserdőben szemetet szedtünk.

Ezúton is köszönjük a programban aktívan közreműködő diákok és tanárok munkáját! Reméljük, hogy a hét programjaival sikerült rávilágítani arra, hogy a globális környezeti problémák megoldásában nagy szerepe van az egyéni környezettudatos magatartásnak!

Jusztin István

Biciklis zarándoklat

A Kalazancius-évforduló tiszteletére elzárándokolunk az első Itálián kívüli piarista rendházhoz.

2007. JÚNIUS 26. – JÚLIUS 04.

Indulás: 06. 26-án koradélután vonattal (közvetlen kocsikkal) Mosonmagyaróvárra

Útvonal: Mosonmagyaróvárig vonattal, onnan Pozsony, Mikulov (akkor még Nikolsburg, itt van a rendház), Znojmo, Ceske Budejovice (Budweis), Ceski Krumlov (Krumau), átkelés a Cseherdon, Passau, a Duna mellett végigkerekézve Linz, Mauthausen, Melk, Wachau („az osztrák Dunakanyar”), Bécs és újra Óvár.

Rossz időjárás esetén természetesen rövidítünk! Összesen kb. 850-900 km.

Érkezés: 07. 04-én délután/koraeste.

Költségek: létszámtól függően max. 30-35 ezer forint, amibe már a vonatjegy, a szállás, a kaja, a sátorbérlet, a kísérőkoci költségei, és reményeink szerint a belépők javarésze is benne foglaltatik.

Jelentkezés: 10.000 Ft előleggel Dékány tanár úrnál legkésőbb június 6-ig!

Minden nemzedék azt képzei, hogy intelligensebb az előtte járóknál és bölcsebb az utána következőknél. (Orwell)

Ballag már a vén diák...

Kedves Ballagó Diákjaink! A magyarországi piarista közösség tagjainak nevében szeretettel küldöm nektek szívből jövő köszöntésemet és jókívánságaimat. Örömmel és büszkeséggel tölt el, hogy végzős diákként köszönhetlek titeket közös ünnepünkön, ballagástok napján.

Ennek a mai ünnepnek nagyszerű és szép keretet ad az idei jubileumi esztendő. Azt ünnepeljük az idén, hogy rendalapítónk, Kalazanci Szent József 450 évvel ezelőtt született a spanyolországi városkában, Peralta de la Salban. Ez a jubileum különösen is indokoltá teszi, hogy a búcsúzás perceiben rendalapító Szentatyánk alakját állítsuk elétek, és az ő oltalmába ajánljunk titeket.

Tizennyolc éves korában Kalazancius már megkapta a tonzúrát, más szóval egy rítus keretében levágtak a hajából annak jeléül, hogy elindult a pappá szentelés felé vezető úton. Noha a tonzúra felvétele nem jelentett visszavonhatatlan elköteleződést, Kalazancius minden bizonnyal véglegesnek szánta ezt a kezdeti döntést, és tanulmányai végeztével annak rendje s módja szerint pap lett.

Azt gondolhatnánk ebből, hogy ez a tizennyolc éves ifjú kielélt és világos döntést hozott arról, hogy mi akar lenni, mert tisztában volt azzal, hogy kicsoda. Kétségek és kérdések, bizonytalanság és kétely nélkül látta maga előtt a jövőt és a saját helyét ebben a jövőben.

Ti, akik jól ismeritek Kalazancius életútját, tudjátok, hogy ez csak részben igaz. Mert igaz ugyan, hogy valóban pap lett, ahogy tizennyolc esztendősen megálmodta önmagát, de igazi hivatására, valódi énjére csak jó húsz évvel később, negyvenévesen talált rá.

Az álma, amely még gyerekként ragadta magával, úgy teljesedett be, ahogy soha nem gondolta. Amikor mint tekintélyes, a műveltségére és doktori címére büszke pap 38 évesen Rómába érkezik, még a maga eltervezte úton halad: a tudásához és ambícióihoz illő javadalmat keres magának. Rá öt évvel azonban már kisgyerekeket tanít, és amikor hatvan esztendősen, már nem „Doctor Joseph Calasans”, már nem „Doktor Kalazanci József”, hanem csak

ezen a néven akarja hívni magát: Isten Anyjáról nevezett József.

Az álma vezette tizennyolc évesen, amikor nagyravágyón karriert képzel magának, és tekintélyes főpap akart lenni, mert az álmát így fordította le. De az álma nyitottá is tette, mert mérceként ott állt az újabb és újabb megvalósulási kísérletek mellett, és mindet elégtelennek értékelte – egyet kivéve. Az az egy bizonyult megfelelőnek, a gyerekek szolgálata, amelyről utólag kiderült: Isten erre szánja, Isten is ezt álmodta meg neki.

A tizennyolc évesen már beérkezettnek tűnő tonzúrák klerikus úgy lett önmaga, úgy talált rá valódi énjére, hogy volt egy álma, amelyet mindvégig követett. Volt egy álma önmagáról, amelyet nem hagyott veszendőbe menni. Volt egy álma, amelyet nem áldozott fel sem anyagi biztonságért, sem tekintélyért vagy hatalomért, sem hírnévért. Azzá lett, akivé lenni vágyott, mert volt bátorsága önmaga lenni, volt mersze követni az álmát.

Ezt a Kalazanciust állítom ma elétek. Ezt a tizennyolc esztendősen, álmokkal teli fiatalembert: a keresőt, a nyitottat, a kicsivel meg nem elégedőt. Azt a Kalazanciust, aki mert utána menni az álmainak.

Ne gondoljátok, hogy befejeztetek vagytok, és főként ne gondoljátok, hogy körülmények vagy lehetőségek megköthetnek, behatárolhatnak benneteket. Nincs vége. A ballagással nem zárult le semmi az életetekben, csupán egy fontos állomáshoz érkeztek. Nincs vége. Menjetek tovább, álmodjátok meg magatokat, és valósítsátok meg az álmodotokat!

Szívből kívánom, hogy erősítsen meg titeket ebben Kalazanci Szent József példája és közbenjárása. Isten áldása legyen rajtatok és álmaitokon!

Budapest, 2007. május 4-én.

Szeretettel és imával:

*Urbán József
tartományfőnök*

Pili Marcell 11.b fotói

A könyvre kiadott pénz látszólag eldobott pénz – mint a vetőmag. (Gárdonyi)

Tovább, tovább...

Kedves ballagó Fiúk, kedves Szülők, Vendégek, Tanártársaim, Diákjaink!

Hadd kezdjem beszédemet az ünnepi beszédeknel megszokottnál szubjektívebben, hiszen éppen ma húsz éve, hogy magam is egy ballagó osztály tagjaként voltam jelen az ünnepi közösség első soraiban; mikor gimnazista koromban megírtam az első kollégiumi hétvégen életem első szerelemes levelét, szinte remegő kézzel írtam le az általam megszólításként addig sohasem használt szót: drága; Drága Csilla! Izgatottan vártam miként reagál, majd a válaszlévelében, lesz-e válaszlével? Volt; úgy kezdődött: Kedves Ákos...

Ezóta figyelek különösen az ünnepi beszédekben a megszólításra; kihez szól a beszélő, milyen a közönséghez való viszonya, ismeri-e a közönséget, amelyhez szólni kíván?

Kedves ballagó Fiúk, kedves Szülők, Vendégek, Tanártársaim, Diákjaink!

Mit jelent megszólítottak lenni? Megszólítottak hétfőn reggel az első órában? Megszólítottak egy díjátadó ünnepségen?

Megszólítottak lenni ünnepi közösség tagjaként, öröm, lám, rám is figyel a szónok. S nekünk keresztényeknek mit jelent Istentől megszólítottak lenni? Nagy feladat, öröm és felelősség!

A megszólítottság különböző formáit élték át gimnazistaként, s mindez arra volt jó, hogy ti is felkészülhettek majd megszólítani embertársaitokat, felkészülhettek válaszolni arra a hívásra, melyre Isten szólít; meghallgatókat-e a megszólítást, vagy ezután halljátok meg, ha meghalljátok, válaszoltok-e rá, – rajtatok áll.

Az lesz; amit magadnak csinálsz, más nem csinálja helyetted! - hányszor hallhattad, kirándulás, osztálykarácsony vagy akár a tabló készítés kapcsán; csináld te! Rajtad áll, válaszolsz-e a hívásra!

A szabadság kísértése – magad ügyeinek magad vagy gazdája – egyre erősebb lesz életedben.

Az olykor terhesnek érzett szabályok is erre készítettek fel: a szabadságra, az önállóságra;

Nemes nagy Ágnes Párbeszéd című epigrammájában így ír erről:

– Engedj zászlórúd! Mért markolsz visz-

sz a széltől?

– Rongy lennél egyedül! Így lobogó, lobogó.

Ha van mihez, – nekünk keresztényeknek Kihez – igazodnunk, az erőt, tartást ad.

Weöres Sándor erről így ír egyik egysoros versében:

A por siet. A kő ráér.

Por-emberkéket fúj ide-oda a divatok, ideológiák, tömegkultúra enyhén kénes szele; a szél fúj téged ide-oda, vagy te választasz, szabadon?

Az iskolának vége, de feladataitoknak nem, először számon kérik rajtatok a tudást (érettségi, majd egyetemi és egyéb tanulmányok során), aztán majd az emberségedet: tartod-e a szavadat, elkötelezett vagy-e, van-e becsületed, vagy csak olyan vagy mint a többiek?

– Engedj zászlórúd! Mért markolsz visz-

sz a széltől?

– Rongy lennél egyedül! Így lobogó, lobogó.

A szabályok, tanáraidnak, szüleidnek intő szava önállóságra neveltek: cselekedeteidért felelős vagy, tetteid következményeit vállalnod kell, döntened kell értékek között! Önállónak, függetlennek, értelmiséginek lenni nem iskolai végzettség kérdése; hanem annak kérdése, tudod-e a világot kritikusan, az alapvető emberi erkölcsök szempontjából szemlélteni. Így egy tanulatlan parasztember is lehet értelmiségi, és egy többdiplomás, több idegen nyelven is beszélő ember is lehet csak egyszerű törtető, igazi senki.

A por siet. A kő ráér.

Családnak nevezték közösségünket az előző beszédek, igen, hiszen az itt töltött évek éppolyan meghatározóak, mint az igazi család, közösen átélt élmények, napi 6-8 óra, kollégistáknak még több együtt töltött idő. A családban atyai szigorral és szeretettel találkozol, tanárnőiden keresztül az anyáival is; ahogy egy családban is előfordul, hogy valaki jobban otthon érzi magát, a másik

elvágyik, úgy itt is, a tékozló fiúkat is visszavárjuk, vannak akik közelebb állnak. A gyerekek felnőnek, elhagyják a családot, valóságos családból is kifelé mész, piarista kis családot is elhagyod, hogy az öregdiákok nagycsaládjának tagja legyél.

Szubjektíven kezdtem hadd fejezzem be személyesen; Dsida Jenő *Te-kintet nélkül* című verséből vett két idézettel:

Be kell látnunk:

Ha kérdeznak, becsületesen felelni kell.

A harcot becsületesen

fel kell venni,

az úton becsületesen

végig kell menni,

a szerepet becsületesen

el kell játszani,

keményen és tekintet nélkül.

...

Krisztusnak és Pilátusnak, farizeusoknak és vámosoknak, zsidóknak és rómaiaknak egyformán szolgálni nem lehet.

Fiaim, Isten áldjon benneteket!

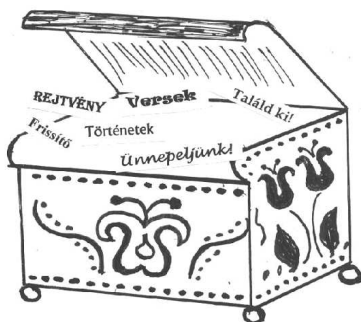
Tóth Ákos

Végtelen számú kísérlet sem bizonyíthatja hogy igazam van, viszont akár egyetlen kísérlet is bizonyíthatja, hogy nincs igazam. (Einstein)

Ládafia

Volt egy szép ládika... – írja Weöres Sándor. Lesz egy szép ládika! – mondjuk mi. Erénye nem a szépsége, hanem a tartalma, ugyanis ez nem másé, mint a gyerekeké, vagyis a tiétek, olyan valami, amiért nektek is érdemes kinyitni a Piár Futárt! Most kinyílik hát a Ládika, nézzétek, mi minden van, lesz benne:

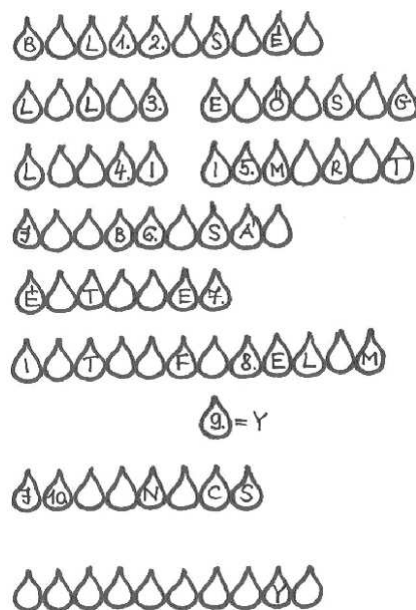
Volt egy szép ládika,
nőtt benne egy almafa,
én azon az almafán
dinnyét szedtem délután.
Nagyot ugrott Sárika,
beszakadt a ládika.

Pünkösdre készültünk!

Pünkösöd napját, azaz a Szentlélek eljövételét és egyben az egyház megalapítását ünnepli a keresztény világ, a húsvét utáni ötvenedik napon. Pünkösödöt a keresztény egyház születésnapjának is tartják.

Szeretsz rejtvényt fejteni?

Sorold fel a Szentlélek 7 ajándékát, a felsorolásban segítenek a megadott betűk. A számozott helyeken lévő betűket írd le egymás után, és megkapod annak a kegyhelynek a nevét, mely a legnagyobb magyar katolikus búcsújáró hely a Székelyföld szívében. Híres a pünkösdszombati búcsúról. Világszerte a hívó magyarok pünkösdszombatján erre a búcsúra gondolnak.

Fésüs Éva:

RAGOZÁS A VILÁG LEGNEHEZEBB NYELVÉN

te szeretsz engem – én is szeretlek
te nem szeretsz – én akkor is szeretlek
te megütöttél – én megsimogatlak
te elárulsz – én soha ki nem adlak
te gyűlölködsz – én nem gyűlöllek téged
te ártottál nekem – én imádkozom érted.

Szeretnénk megszólítani az iskolánkhoz kötődő apróságokat is. Kisebb testvéreket, tanárgyerekeket, a vasárnapi szentmisékre hozzájáró családok csemetéit. Most induló, kisgyermekeknek szóló rovatunkat Zsíros Szilvia állítja össze. Észrevételeket, véleményeket, megfigyeléseket a zsiruszilvia@gmail.com elektronikus levelezési címre várja.

Részletek egy tanár naplójából:

2006. szeptember 4. Az új munkahelyem első munkanapja. Még nem ismerem se a kollegákat, se a diákjaimat. Mások már régi ismerősként üdvözlnek egymást, mindenki a nyári élményeiről társalog. Itt az órarendem, na, nézzük! 7. a., 9. b, 10. ab, 11. b. 13. évfolyam. 12. miért nincs? De kár! Na, jó, megyek órát tartani!

2007. január vége. Minden jól ment eddig, megismertem a diákjaimat, tanártársaimat és nagyon jól érzem magam, azt érzem, hogy befogadtak az emberek. Ez nagyon fontos. De itt egy új helyzet: lehetnék akár én is a 12.b oszt. új angoltanára. Most mi legyen? Igent mondjak? Lesznek 12-es diákjaim, végül is ezt szerettem volna! De vajon elfogadnak?

Első szerenád

Pont az utolsó félévre egy új tanár, és érettségire kell őket felkészíteni... Jó a csoport, nem lesz gond, ugye?

2007. január 29. Megvolt az első óra az új csoportommal! És jól sikerült! Éljen!

Gyorsan megtanultam a neveket is, most már biztosan érzem, hogy minden jó lesz!

2007. április 26. Egész este sütit sütöttem, az egyik adag nem sikerült jól, ehető, de nem túl mutatós. Hajrá, még egyszer. Mi lesz itt holnap? Hol ültetek le 35 embert? Csak ne essen az eső?! Most gondolok bele:

hogy telt el az idő ilyen gyorsan? Még annyi mindent kellett volna megbeszelnünk! Jó hangulatúak voltak az órák, hiányozni fognak.

2007. április 27. A szerenád napja! Este 9 óra

van, már kezdek izgulni. Az idő szerencsére jó, így a panel

előtti játszótéren fogom megvendégségelni őket. Mikor jönnek már? Közben fordítok, az idő annyira lassan halad. Kiteszem a gyertyákat az ablakba, hogy tudják, hova kell jönni.

Végre megérkeztek! Most jut eszembe, hogy elfelejtettem kiírni a lépcsőházba, hogy elnézést a hangoskodásért, na mindegy. Olyan szépen énekelnek, de jó! Sütisdobozzal le, egyetek! Megkérem őket, hogy még énekeljenek nekem, kívánságom parancs – közlik ők. Ének közben nézem az arcoikat, majdnem mindenkivel beszélgettem már, hiába, nagyon megkedveltem ezeket az embereket. Mi? Már menniük kell? Elkísérem őket a buszhoz, jó éjszakát kívánunk egymásnak. Örülök, hogy itt voltatok! Aztán ügyesen ám az érettségin!

Imádkozom értetek, de azért tanulatokat becsülettel! Még találkozunk!

Nagy Mariann

A sörházak és a borpincék a legelőkelőbb gyógyszertárak. (Heineke szász orvos, 1725-ben)

Fejezetek a szegedi kegyes iskola történetéből

1946

Március 8. A Magyar Köztársaság elnökének (Tildy Zoltán) névnapján iskolai szünet volt.

Két héttel azután, hogy minden osztályban bevezették a mindennapos oktatást, végre teljes óraszámmal, rendes időtartammal folyik a tanítás.

(A Historia Domus feljegyzése – 1946. március 27.)

Forrás: Kacsapress

Április 11-13. Lelkigyakorlatot tartottak a szülők számára.

A KLERIKÁLIS REAKCIÓ IDEOLÓGIAI ÁTNEVELÉSE TÁRGYÁBAN

... elvtárs! Városunkban az ifjúság átnevelésére mindent megteszünk. Az egyelőre még a piaristák kezében lévő iskolát haladó szellemű nagygyűléseken való részvételre kényszerítettük:

Február 23. A Vörös Hadsereg megszerzésének 28 éves jubileumán vett részt az ifjúság.

Április 4. Az ország felszabadulásának emléknapján tanítási szünetet tartottak.

Április 30. Pleskó Béla fadaragó emlékszedet tartott az ifjúság előtt a munka ünnepeéről.

Május 1. A munka ünnepére, a városi ünnepségre ment a teljes iskola.

Május 9. Egy városi tanácsnok méltatta a diákok előtt az európai háború befejezését.

Május 11. Megemlékezést tartottak a parasztnapról (Dózsa György) és a bányászokról.

(Titkosügynök bizalmas jelentése – 1946. május)

Forrás: Kacsapress

Május 15. A tanárok részt vettek a köztisztviselők tiltakozó gyűlésén.

Május 24. A Katolikus Szülők Vallásos Szövetsége tiltakozó gyűlést tartott a felekezeti államosítások ellen.

Május 26. Megemlékeztek a két világ-háborúban elesett hősofrról.

Június Maxim Gorkijról tartottak megemlékezést. Szülői értekezlet volt az antiszemitizmusról, a nyári mezőgazdasági munkáról és az iskolai közmunka tárgyában.

Június 28. Az iskola kivonult Tildy Zoltán köztársasági elnök fogadására.

Június 29. Részt vett az iskola a kenyér ünnepén.

Tanév folyamán Szabad választást adtak a tanulóknak a latin nyelv, az ipari és a mezőgazdasági gyakorlatok között. Latin nyelvre minden tanuló jelentkezett, az ipari gyakorlatokat is bevezették, mezőgazdasági gyakorlatra nem volt jelentkező. Az iskolában szervezett Magyar kör Berzsenyi, Kölcsey, Széchenyi, Vörösmarty, Arany, Madách, Jókai és Juhász Gyula művészetéről emlékezett meg. Az iskolai felszerelésnek az 1943/44. tanévben kimutatott értékállományból kb. a 20 % maradt meg. A falak, a tetőzet, a villany-, gáz-, és vízvezeték hálózat megrongálódtak. Nem használható a tornaterem, a rajzterem, a fizikai előadó, a díszterem.

Augusztus 28. Az alakuló értekezletet megtartották a Szent Imre Kollégium ebédlőjében.

Szeptember 21. A hercegprímás fogadására vonult ki az intézmény. Czapi Gyula egri érsek a Szent Gellért-érmet kapta meg.

Az első osztály helyett az általános iskola ötödik osztályával nyílt meg a tanév a gimnáziumban. Az általános iskola és a gimnázium között megmaradt a szerves kapcsolat, a tantestület elkülönült, a kisebbeket sokan mi, apácák tanítottuk. Kiemelkedő iskolai program volt a Szent Gellért R. K. Általános Iskolában az őszi kirándulás (október 1.), jobban összeismerkedtünk a fiúkkal. Az orosz kultúrába betekintést a Nagy Péter című film kötelező megnézése (november 8.) révén kaptunk. Az I-IV. osztályában Szent Erzsébet tiszteletére tanítási szünet volt. Meghallgatta imádságunkat Szent Erzsébet, a tanulóinak egy része UNRRA-szegélyben részesült karácsony előtt.

(A Szent Gellért Általános Iskola és a Szegedi Kegyesrendi Városi Római Katolikus Dugonics András Gimnázium kapcsolata. Egy domonkos apáca feljegyzésének részlete – 1946. karácsony)

Forrás: Kacsapress

1947

Március 18. Barta István igazgató szülői értekezletet hívott össze, hogy a március 19-ére tervezett diáktüntetésnek elejét vegye.

Március 19. A fakultatív hitoktatás bevezetése ellen Szegeden tüntetés volt. Három ismeretlen fiú és lány hívta a diákokat a megmozdulásra. A résztvevők

igazolatlan órát kaptak. A felsőbb évek közül mégis sokan voltak a Dóm téren. A rendőrség dzsipje belehajtott a tömegbe. Puskatussal verték a lányokat is, a tűzoltók vízsugárral oszlatták fel a tömeget.

A felelősség kérdését – kik, miért szóltatták utcára a diákokat – akkor is fel kellene vetnünk, ha nem egy vallási jelszavak mögé bujtatott, előre kigondolt fasiszta megmozdulásról lenne szó. Enyhén szólva furcsa és különös, hogy 12-14 éves iskolások, egész osztályok minden tanári felügyelet nélkül kivonulnak az utcára, egyszerűen abbahagyják a tanulást. Minden józan gondolkodású ember tudja az első pillanatban, hogy többről van szó, mint egyszerű diákszínyről. A szegedi tanulóifjúságot, ha csak néhány órára is, de felhasználták jobboldali politikai célokra.

(Ki a felelős a tanulóifjúság beugratásáért? Délmagyarország glosszájának részlete – 1947. március 20.)

Március 20. A Klauzál téren tüntetett a diákság bebörtönzött társaik szabadon bocsátása érdekében. Az újszegedi kendergyárból több teherautónyi munkás érkezett, akik láncokkal támadtak a fiatalokra. A rendőrség csak diákokat tartóztatott le.

Március 29. Megemlékezés a felszabadulásról.

Április 30. Megemlékezést tartottak május 1. jelentőségéről.

Május 3. Megemlékezést tartottak anyák napján.

Június 6. Ortutay Gyula vallás- és közoktatási miniszter (szegedi öregdiák) meglátogatta az iskolát.

Tanév folyamán A tornaterem ablakai, ajtóit, öltözőit hozták rendbe. Az 5859 db ifjúsági könyvvállományból 1473 db maradt. A Mária Kongregáció 3 (hitbuzgalmi, világnézeti és irodalmi) szakosztályban működött. Az Önképzőkör a debreceni piarista gimnáziumban tartott gyűlést, fogadta a debreceni vendégszereplést. Molière *Képzelt beteg* című darabját adták elő. A Szent Gellért Általános Iskolában 18 tanár 379 diákot tanított 6 évfolyamon. A belügyminisztérium felosztotta Szegedi Piarista Diákszövetség Egyesületet.

Károlyi Attila

Üdvözlét Bécsből

Lassacskán... – már bizserget az a jóleső nosztalgia. Bécsben is voltunk. „Hajh de rég volt!”, „Ó, tényleg emlékszem, várj, hogy is volt?” Szinte el is felejtettük, és az a kedves kis szürke köd megszépíti a fákat a Habsburg palotakertben. Pénteken indultunk el, (5 perc összpontosított emlékezés:) még este megnéztük a legfontosabbakat, Bécs külvárosát – hogy is hagyhattunk volna ki három-négy kört, mielőtt megtaláltuk a szállást – a régi piarista templomot, a Maria Treu-t (már utána kellett nézmem a névnek) elhagyatottságában egy kis téren, ahol csak egy kis zászlócskás tábla hirdeti a nemes múltat, és a lemoshatatlan név a szomszéd „közintézmény” felett: Piaristen Keller – egy kocsmá, mi más.

Persze nem mentünk be... Se a templomba, se a kocsmába. Gyorsan leléptünk, mielőtt komolyan el kellett volna gondolkodni azon, hogy hova és miért nem (a templom be volt zárva). Még az est folyamán megtekintettük a Hofburgot, a Habsburgok palotáját kívülről: láttuk a parkját, és átmertünk a téren, ami köré tárja szárnyait. A Schönbrunn palota hátsó teraszára is felsettenkedtünk pár gyors fotó erejére, a park naturalista örömeiben dőzsöltünk mintegy három perccel, majd visszatértünk rendes elfoglaltságunkhoz, eszeveszetten szaladtunk, hogy láthassunk valamit. Akármit. Még aznap vetettünk egy pillantást a Stephansdom gyönyörűen kivilágított tornyaira, és a külső falat borító, ritkaságszámba menő freskókra. Itt már gyalogszerrel haladtunk, mikor felmerült egy kis természetadta probléma, amit virágzó kultúráltságunkban csak „hol a mosdó?” szinten szoktunk körülírni, de ezt talán jobb is ha elfelejtjük (legalább kiderült, hogy mire jó a mekdónálcc). Hogy ki ne maradjon, a buszablakból láttuk a Karlsplatz-ot is. Talán többször is, ahogy mentünk körbe-körbe. Már messzire nyúltunk az éjszakába, mikor megérkeztünk a PFARRE und VOLKSSCHULE ST.THEKLA-ba, ahol a szerető, öregedő piarista atyák fejedelmi tornatermében teríthettük ki hálózásjainkat, magunkat. Ettünk is, de mindenki maga, nem tudom, hogy másoknak az milyen volt. A szombaton, mélyen elíté-

Diák Murphy

lendő módon (mindez persze túlzás, de jól esik), közösségi szellemet feladva, három csoportban folytattuk tovább, illetve fejeztük be ízletes nagyvilágiaskodásunkat. Forrongó vérrel szaladgáltunk a furcsa idegen nyelveken beszélő emberek forgatagában (persze érthettük volna, talán értettük is, de nem bírtunk ráfigyelni: elvarázsolt minket a hely), templomokat szaladtunk körbe – Karlskirche, Ruprechtskirche, Stephansdom megint, Schottenkirche, és még egy, amire teljességgel nem emlékszem – persze belülről vajmi kevesüket tekintettük meg, voltunk a Secessionshaus-nál, amibe szintén nem mentünk be, a Museumquartier-t megnéztük, átszaladás szinten, a hozzá tartozó kávézók között, a Rathaus-t és a Parlamentet, Karl Renner egykor osztrák kancellár mellszobrát, ahol meg is álltunk pont annyi ideig, míg Angyal tanár úr bámulatos módon elsorolta élete főbb eseményeit és a hozzájuk tartozó évszámokat – fejből, mintegy 47 másodperc igénybevételével. Felkapaszkodtunk a régi vár nyomdokait – egy egész bástyát – immár csak emlékként őrző, beépített és népesen lakott dombon, örömmel nyugtáztuk Friedrich Schiller nevét a Nemzeti színház homlokzatán, majd összeszaladtunk Mária Terézia szoknyája alatt/előtt, hálásan Németh Attila tanár úr vezetéséért (persze mindenki annak, akivel ment) majd a Természettudományi/Művészettörténeti múzeum kötelező program után pár

óra szabadság! Visszahívtam a Secessionshaus, és nemhiába, kb. az egyetlen dolog amit belülről is láttam, de megérte. Megkerestem a Graben egyik mellékutcáján Havek úr kávézóját, és bár nem tértem be, megjegyeztem, hogy állítólag jó hely. Feltankoltam idegen nyelvű irodalommal, hogy ha majd felnézek a polcomra, és valami olyasmit látok, amit nem tudok elolvasni, rögtön eszembe jusson Bécs. Még tiszteletünket tettük egy kávézónál, mert nem lehet eljönni Bécsből a „kávézó-érzés” nélkül, pedig alig volt már negyed óránk, és összeégettük a nyelvünket, és szaladtunk, de megvolt a busz, és még hazafelé a Belvedere palotát is meg tudtuk tekinteni. Este pedig két nap csodás külföldölés, rohángálás, turistalét után már otthon aludtunk. Csak két nap volt, de milyen jó lesz majd még emlékezni rá, főleg, ha

még egyszer kikeveredhetünk Bécsbe, csodás két napunk nosztalgikus földjére. (Hehe, 16 évesen beszélék nosztalgiáról... El ne higgyétek!)

Kiss Ferenc 9. b

Pili Marcell 11.b fotói

Nem irigylem a fiatalokat, hiszen az övük lesz a jövő. (Páger Antal)

Gondolatok a papszentelésről

Készülsz már? Izgulsz? Milyen érzés (lesz)? – Ezek az ember életében a legidegesítőbb kérdések. Na nem azért, mert nem szeretem a megkérdozettség állapotát. Sőt! (Azt hiszem, hogy emberségünk megőrzéséhez, mindig fel kell tennünk magunk számára a kérdést: Ki vagyok én?, Mitől vagyok ember? Egy papnak is újra és újra fel kell tennie magának a kérdést: Ki vagyok én, mint pap?) De mégis van bennem viszolygás ezekkel a kérdésekkel szemben. Hogy miért? Mert, ha válaszolnék óhatatlanul gicszesnek kéne lennem. A papi hivatás ajándék és titok, írja II. János Pál pápa. „Minden papi hivatás nagy titok, ajándék, amely végtelenül felülmúlja az embert. A papok közül mindenki megtapasztalja ezt élete folyamán. Ennek az ajándéknak a nagyságával szemben megérezzük elégtelenségünket.” A papi hivatás misztérium (titok) és megmarad annak az elhivatott számára is. A nagy titkok pedig leírhatatlannak. A feltámadás történetét sem tudta leírni egyetlen szerző sem. Olyan tény, melyet szemlélhetünk, vizsgálhatunk, de nem láthatta senki. Hitünk valóságában vannak ilyen nem leírható részek. Sejtéseink, benyomásaink és érzéseink lehetnek róla, de szavakba öntenünk nehéz.

„A hivatás titka – olyan titok, amely minden keresztény életéhez hozzátartozik, de még nyilvánvalóbban kidomborodik azoknál, akiket Krisztus arra hív, hogy mindent elhagyva,

szorosabban kövessék őt. A kispap a hivatás szépségét éli meg abban a pillanatban, amit a szerelem időszakának nevezhetünk. Bensőjét eltölti a csodálkozás, amely ezt mondhatja vele imádságában: 'Uram, miért éppen engem?' A szeretet azonban nem ismer miért-eket, hiszen ingyenes ajándék, amelyre önmagunk ajándékozásával válaszolunk.” (XVI. Benedek)

Persze nem tehetem meg, hogy ne válaszoljak a feltett kérdésekre, mert szeretetlenség lehetne. Tehát: Igen, készültem, sok éve már. Nem, nem izgultam, nem szoktam, csak meccsen.

„Ne feledjék tehát a papok, hogy munkájukban soha sincsenek egyedül, hanem a mindenható Isten erejére támaszkodnak, s a Krisztusba vetett hittel, aki meghívta őket, hogy papságában részesedjenek, teljes bizalommal adják át magukat szolgálatuknak, tudván, hogy Istennek hatalmában áll növelni bennük a szeretetet. Gondoljanak arra is, hogy paptestvéreik, sőt a hívek is az egész világon mellettük állnak.”

A II. Vatikáni Zsinat PRESBYTERORUM ORDINIS kezdetű dekrétuma a papi szolgálatról és életéről.

Zsódi Viktor

Hadd énekeljem örökké
Urunknak irgalmas jóságát

Zsolt 89(88),2

Misericordias Domini
in aeternum cantabo

Ps 89(88),2

Megkésett szöveg anyák napjára

Szürke, piszkos téli délután. Dugóban araszolagatok Dél-Budáról Észak-Pestre. Beteg barátnőmet megyek látogatni a kórházba. Elromlott a fűtés az autóban. Szorongok, mert bizonytalan vagyok, mit is mondhatok egy hosszú évek óta fekvő súlyos betegnek, hogy szavaim ne csengjenek hamisan vigasztalónak. Fázik a testem és a lelkem is.

Tovább maradok a kórházban, mint lehetne. Rohanok az autóhoz. Gyorsan indítok, csak várni kell egy kicsit, hogy dízel autónk kattanjon egyet, jelt adva, hogy mehetek. Ez alatt a néhány másodperc alatt fellemelem a tekintetemet, és valami nagyon szépet látok.

A kátyús külvárosi járda befagyott pocsolóján egy tömzsi anya és lakli nagylánya fogják egymás kezét. Mit csinálnak? Alig hiszek a szememnek, tvisztelnek. Nem tudom másként megfogalmazni azt a mozgást, amit végeznek. Hol a lábukat, hol egymás szemét nézik, közben hangosan kacagnak.

Boldogan döngetek haza, fejemben is dübörögnek a gondolatok. Kamaszgyermeknevelése hasonlít a jégen járáshoz. Hirtelen és váratlanul nagyokat eshetünk közben. Mi is, ők is. Aztán feltápáskodunk és talán haladunk egy kicsit, és újra a földön találjuk magunkat. De a jégen nemcsak esni lehet, hanem siklani, sőt együtt táncolni is. Hogy ez sikerüljön, azért meg kell dolgozni. Az az anya, a járda „üvegszemén”, biztosan megdolgozott azért, hogy kamaszlánya egyáltalán megfogja nyilvános helyen a kezét, hogy a tekintetét keresi, hogy vele nevet. Talán magával is megharcolt, hogy tisztességes asszony léte, értetlenkedő szemek keresztútjában gyereke kedvét keresse.

Biztosan ők is estek már és esnek még... Sokszor ez kivédhetetlen. Viszont ahhoz, hogy fel tudjunk állni, és tovább tudunk haladni, sok meghitt, erőt adó közös pillanatra van szükségünk, mint amilyen például a tviszt a jégen.

Nem lenne egyszerűbb, ha a kormány feloszlatná a népet, és másikat választana? (Brecht)

English Corner

Last time I wanted you to translate the expression 'Mother's day' into five different languages. The solution I received from Bokor Bálint, 10. b was perfect, thank you very much!

As you all know in May we celebrate The Blessed Virgin Mary. Let me give you one of my favourite prayers.

The Memorare

Remember, O most gracious Virgin Mary, that never was it known that anyone who fled to your protection, implored your help or sought your intercession, was left unaided.

Inspired by this confidence, I fly unto you, O Virgin of virgins, my Mother.

To you I come, before you I stand, sinful and sorrowful.

O Mother of the Word incarnate, despise not my petitions, but, in your mercy, hear and answer me. Amen.

Translate it into Hungarian and send it to my e-mail address as usual: mnagy@szepi.hu

*Best wishes,
Nagy Mariann*

PRAYER FOR THE TOURIST

Lord,
Our work is over, our homes behind us
and here You find walking the paths of the world.

We praise You Lord
for the beauty You have bestowed on nature and
for all the good things
You have granted to man.

And we praise You once again
for the wonders of Your works
through the grace of Jesus Christ.

We thank You Lord
for giving us these days of pleasure
to enjoy to the full.

Lord, help us to respect
the beauty of nature and
those around us
and to read the signs that You
give us, both through the life and the want of
life that we discover around us.

That, with our hopes in You,
the people we meet
along our way help us to
know your kingdom and
bring us to Your presence.

That, on our return home,
may we take with us the joy of
having known the abundance of Your gifts.

May Mary, Mother of God,
be with us:
may She awaken in us
our sense of wonder and gratitude,
give us tranquility in times of hardship
and grant us the power to appreciate the precious gift of life.
Amen.

Jaume Camprodon Bishop of Girona

Fordítsd le ezt az imát és add oda az angol tanárodnak június 8-ig! A legjobb fordítást készítő a Piár Futár meglepétségéért kapja! És természetesen a fordítás megjelenik a lap júniusi számában.

A szerk.

Deutsche Rubrik

In diesem Monat ist in der Deutschen Rubrik etwas Witziges von Wilhelm Busch zu lesen. Als Kind hat mir meine Oma über die Streiche von Max und Moritz erzählt. Wer kennt sie nicht? Vor allem diese Lausbubengeschichte hat Wilhelm Busch berühmt gemacht, dessen Geburt sich am 15. April 2007 zum 175. Mal jährte. Diesmal erwarte ich die Übersetzungen eines Teils der Max und Moritz-Geschichte, in dem die bösen Buben Maikäfer unter die Decke des Onkels steckten.

JEDER WEIß, WAS SO EIN MAIKÄFER

Jeder weiß, was so ein Maikäfer
für ein Vogel sei.

In den Bäumen hin und her
fliegt und kriecht und krabbelt er.

Max und Moritz, immer munter,
Schütteln sie vom Baum herunter.

In die Tüte von Papiere
Sperren sie die Krabbeltiere.

Fort damit und in die Ecke
Unter Onkel Fritzens Decke!
Bald zu Bett geht Onkel Fritze
In der spitzen Zippelmütze;

Seine Augen macht er zu,
Hüllt sich ein und schläft in Ruh.
Doch die Käfer, kritzte, kratze!
Kommen schnell aus der Matratze.

Schon faßt einer, der voran,
Onkel Fritzens Nase an.
"Bau!" schreit er. "Was ist das hier?"
Und erfaßt das Ungetier.

Und den Onkel, voller Grausen,
Sieht man aus dem Bette sausen.
"Autsch!" - Schon wieder hat er einen
Im Genicke, an den Beinen;

Hin und her und rundherum
Kriecht es, fliegt es mit Gebrumm.
Onkel Fritz, in dieser Not,
Haut und trampelt alles tot

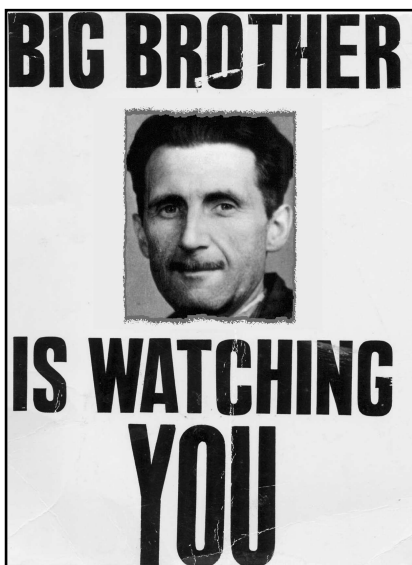
Guckste wohl, jetzt ist's vorbei
Mit der Käferkrabbelelei!
Onkel Fritz hat wieder Ruh
Und macht seine Augen zu.

*Nemes Zsuzsanna
nemes@szepi.hu*

ASzent Erzsébet Jubileumi Év alkalmából a Katolikus Pedagógiai Intézet által meghirdetett német mufordítási pályázaton Kustár Ferenc (9.a) és Borgulya Bálint (9.b) dicséret oklevelet nyertek. A zsűri 55 pályázó közül választotta ki a három legjobbat és 19-nek ítélte dicséret oklevelet. Gratulálunk nekik!

George Orwell

A világszerte ismert angol író és újságíró 1903. június 25-én született Motihartiban (a mai India területén). Eredeti neve Eric Arthur Blair. Angliában nevelkedett, de utána Burmában volt rendőr. Elítélte a gyarmatosítást, így *Burmai napok* című regényében bemutatta a hódító európaiak zsarnokoskodását az őslakosok felett. Európába visszatérve Párizsban és Londonban angol nyelvleckékből, alkalmi munkákból és koldulásból tartotta el magát. Csavarogva járta be és ismerte meg jobban a két országot. Emlékeit és tapasztalatait őrzi a *Cs-*

vargóként Párizsban és Londonban című útirajza. Először újságíróként, majd katonaként részt vett a spanyol polgárháborúban a köztársaságiak oldalán. A harcokban megsebesült. A spanyol polgárháborút és a baloldali irányzatok egymáshoz viszonyulását írja le *Hódolat Katalóniának* című naplójában. Hazatérve esszéket és újságcikkeket írt. A BBC és a Times munkatársa volt. Kétszer nősült. 1950. január 21-én halt meg Londonban.

Orwell meggyőződéses kommunista volt, ám Sztálin hatalomra jutásakor kiábrándult. Hírnevét az *Állatfarm* (teljes címe: *Állatfarm: Tündérmese*) című szatírájával szerezte meg, melyben a Szovjetunió társadalmát szimbolizálja állatokkal. Egyik legkiemelkedőbb alakja a vezérdisznó, „a nagy Napóleon elvtárs”. A mű híres mottója: „Minden állat egyenlő, de vannak állatok, melyek egyenlőbbek.” Legismertebb műve mégiscsak a megrázó ellenutópia, az *1984*. Cselekménye Londonban játszódik egy olyan diktatórikus rendszerben, amely a náciizmus és a sztálinizmus keveréke. Világa hasonlít Huxley és Zamjatin jövővízióira, azonban kegyetlenségével messze meghaladja őket. A gondolatrendőrség, a Nagy Testvér és a 101-es szoba a mű legjellegzetesebb elemei. A második világháború után a szovjet tömb országaiban tiltott könyv volt.

Varga Iván 12.b

A bezárt világ nyitottsága 8.

Persze, hiszen gondolhatod, rózsaszín volt minden. Az álom valósággá vált, és ő maga sem tudta elhinni, hogy tényleg minden történés igaz. Nem tudta elképzelni, hogy megváltozik minden. Végre van egy ember, aki megérti. Aki ugyanazt a zenét szereti, mint ő. Aki megérti minden csetlését-botlását, és nem kell neki külön elmagyarázni, hogy mi miért van. Mert ez mindig így volt. Élt, és közben a dolgait magyarázta az embereknek. Mint egy rossz főzős műsorban, ahol a műsorvezető a szájába rágja az embernek, hogy miért rakott káposztát a töltött káposztába. De ez megszűnt, kész, nincs tovább.

A munka hanyagolhatóvá vált, az unalmas, fekete szemüvegkeretes barátok szintén hanyagolhatók voltak, és minden szabad idejét a lánnyal töltötte. Az ebédet együtt ették meg a közeli parkban. De nem ám egyszerűen. Mikor arra készültek, hogy rálépnek a zöld fűre, levették a cipőjüket, és beletaposnak, de úgy lelkesen. Nem úgy, mint a hétköznapi ember, aki csak azért fut végig a fűvön, mert nem éri el a buszt. Ők élvezték az éppen felszáradt harmatot, a fű simogatását, és hogy ezt mind együtt tölthetik el. A lány ragaszkodott ahhoz, hogy ő főzzön. Nem volt valami ügyes, de nagyon igyekezett. Nem mondták, de tudták, hogy néha a leves túl sós, a krumpli pedig túl sóltan. De hát minek sós, mikor ott van az élet? Minden napuk izgalommal telt.

Ez idáig nem történt meg a csók! Bizony... Úgy jártak-keltek, hogy egymás kezét fogták, mint a tinédzserek, de csókot

nem adtak egymásnak. A lány nem akart kezdeményezni, mert hát az mégis csak a fiú dolga. Ő, a félénk ő, pedig attól tartott, hogy ha hamar kezdeményez, elromolhat az idáig formálgatott kapcsolat. Így várt, homokba dugta a fejét, pedig igazán megtette volna. Végül, egyik este elhatározta magát, mikor a térre ment a randira, hogy megteszi, amit eddig nem tett meg. Le is ültek a lépcsőre, és a fiú elkezdte nézni a lányt. A lány nagy sokára kapott észbe, mert éppen magyarázott, csak elkalandozott a tekintete az esőfelhőkön. Mire megemlítette volna, hogy mindjárt esni fog, addigra a szájuk találkozott, és a lány nem habozott visszacsókolni a tökéletes pillanatban. Az eső eleredt, és ők behúzódtak egy épület alá, hogy ott folytassák.

Ott nem voltak már gátlások...

Később elkezdtek járni a szerelmesek útját. Sétáltak a városban, mutatkoztak közösen emberek előtt, és megismerték egymás barátait, még ha ezek a dolgok kínosak is voltak. A másikért meg kell tenni mindent. És ők bele is adtak ebbe mindent. Hol az egyiküknél voltak, hol a másiknál, de olyan perc nem volt, mikor unatkoztak volna. Az életük egyenesbe jött, nyugodtak voltak, és kiegyensúlyozottak. Együtt tervezték a jövőt.

Török Tibor 12. b

Valahányszor megpróbálok elképzelni egy tökéletesen kiegyensúlyozott személyiséget, mindig visszariadt a szürkésége. (Jung)

Újdonságaink

SZEPI-VIDEO

RITKASÁGOK

☛ G. B. Shaw: Warrenné mestersége

– Színmű négy felvonásban. Közvetítés a Katona József Színházról, felvételről. Berényi Gábor rendező mondja az előadásról: *A Warrenéről szólva először is Shaw-t kell idéznem: „Én a darabjaimban nem bosszantom, s nem gyötöröm az embereket boldogsággal, jóssággal, meg erénnyel, bűnnel meg romantikával, s más efféle értelmetlen dolgokkal. Az én darabjaim egyetlen tárgya az élet, egyetlen tulajdonságuk az élet iránt való érdeklődés.” A fentiek szellemében együttesünk egyik legfontosabb célja az volt, hogy elkerüljünk minden leegyszerűsítő, egysíkú, esetleg még oly hatásosnak tűnő színpadi konvenciót. Igyekeztünk Show hőseinek életét a maguk teljes bonyolultságában, ellentmondásosságában feltárni.*

☛ **Stephan Zweig: Sakknovella** – Az izgalmas novella TV-játék átirata a televízió hőskorából.

☛ **Olajfalók - Ropaci (1988)** – Elsülyedt az olajszállító tankere? Szökőkutat alakít az olajlelőhelye? Vagy csak az olajsütője bűzös és ártalmas folyadékát nem szeretné a WC-jébe zúdíttatni? ITT AZ ABSZOLÚT KÖRNYEZETBARÁT MEGOLDÁS! Jan Sverák (Kolja, Általános iskola, Akkumulátor) embereken teszteli a tudósok által felfedezett új állatfajt, amelyet a szennyező civilizáció termelt ki magából – hogy eltüntesse saját végtermékét. (Vö: Az igazi Mao)

NÉHÁNY ÚJABBAN BEKERÜLT MŰVÉSZIBB FILM A TÁRUNKBÓL:

☛ **A Mester és Margarita – Maszter i Margarita (2005):** 1-10. rész – Bulgakov regényének magas színvonalú tv-filmsorozat változata.

☛ **A suttogó – The Horse Whisperer (1998)** – A 14 éves Grace MacLean (Scarlett Johansson) súlyos sérüléseket szenved, amikor baleset éri versenylovát, Pilgrim nyergében. Grace édesanyja, Annie (Kristin Scott Thomas), az ambíciós magazinszerkesztő rájön, hogy lánya és a ló sorsa elválaszthatatlanul összefonódik. Ezért lányával és a lóval azonnal Montanába utazik az egyetlen suttogóhoz, Tom Bookerhez (Robert Redford), akinek különleges képessége van a lovak gyógyításához. Ám amíg Tom azon fáradozik, hogy helyrehozza a kislány és a ló összetört életét, Tom és Annie egymásba szeret.

☛ **Tánckar – A Chorus Line (1985)** – A tánckar az azonos című Pulitzer-díjas színdarab alapján készült musical filmfeldolgozása a mindennapok kíméletlen, kegyetlen harcának, a boldogulás háborújának látványos szinonimája. Tehetséges, fiatal, szorgalmas táncosok hosszú évek kemény munkájával a hátuk mögött arra várnak, hogy egyszer a színpadon is kamatoztathassák tudásukat. Egy Broadway-show tánckarában fellépni – az első lépés a hírnév felé vezető úton, ezt az első lépést azonban csak néhány szerencsés teheti meg. Több százan jelentkezik a felhívásra, de a színházi nézőtér homályában ülő kíméletlen rendező csak a legjobb tizenhatnak ad esélyt arra, hogy egy utolsó, mindent eldöntő szűrőn bizonyítsák rátermettségüket. Senkit nem érdekel a magánéleti problémájuk, senkit nem érdekel a sérülésük, a bánatuk, a fáradságuk. Ha csillogni akarnak a színpadon, előtte meg kell járniuk a poklot. Rendezte: Richard Attenborough

☛ **A lepkegyűjtő – The Collector (1965)** – A magyarul is megjelent pszicho-horror regény filmváltozata. Freddie egy szürke, csupa-elfojtás bankhivatalnok, akit lottónyereménye is csak anyagilag képes felszabadítani, lelkileg nem. Miranda ugyanakkor egy izgalmas szépségű, csupa-élet művészeti főiskolász lány. Freddie nem tud másként közelíteni a lányhoz, csak úgy, hogy lepkegyűjtő hobbiját kiterjesztve elrabolja. (NB: A könyv sokkal jobb!)

☛ **Eső előtt – Pred Dozhdot (1994)** – A film a balkáni etnikai-vallási konfliktusok drámai erejű, balladai szépségű ábrázolása. Jelen esetben a macedónok és a Macedóniában élő albánok közötti évszázados ellentétéről van szó. A film három, egymással összefüggő történetből áll. A film elnyerte az 1994. évi velencei filmfesztivál fődíját, az Arany Oroszlánt. – Kiváló zenéjét felfedezheted az mp3-ak között!

SZEPI - HANGARCHIVUM

EGZOTIKUS-MISZTIKUS ZENÉK:

☛ **Loreena McKennitt** legújabb lemeze: **An Ancient Muse (2006)** igazi zeneci csemege

☛ **Madredeus** felvételei sohasem okoznak csalódást: **FALUAS DO TEJO, MOVIMENTO, O PARAISO, UM AMOR INFINITO** – meleg énekhangja elbűvöli a hallgatót...

☛ Néhány filmzene újdonság: **Arizona Dream – Goran Bregović** sajátos szláv zenéje; **The Last Waltz Disc 1-2;**

Blues Brothers stb...

☛ Az örmény **Djivan Gasparyan** különleges dudán játszik, az indiai **Ravi Shankar** szitáron...

RÉGI (?) ZENE:

☛ **Magister Leoninus: Sacred Music From 12th-Century Paris...**

☛ **Mediaeval Baebes** acapella együttes két lemeze: **Mirabilis, The Best Of...** – a lányok (vagy nyolcan) régi gregorián, ír és kelta dallamokat énekelnek – sajátos stílusban...

KOMOLY ZENE ÉS JAZZ KÜLÖNLEGES ELŐADÁSBAN:

☛ A hegedűvirtuóz **Vanessa Mae** néhány újabb felvétele: Johannes Brahms művek, **The Classical Collection Cd1-2**, The classical collection-Russian album.

☛ **Yehudi Menuhin & Stephane Grappelli**, a két hegedűseni jazz örökzöldeket játszik: **For All Seasons**.

☛ Évtizedek keresése után megkerült **Isao TOMITA** Bach lemeze: **Bach fantasy**. Sikert az előadó egyéb ritkaságait is begyűjteni: **Jungle Emperor Leo, The Tale of Genji, Daphnis et Chloé (Bolero), Electric Samurai**, stb...

☛ **Les Boréades – Beatles Baroque 1-3** – Slágerek barokk kamarazenekari feldolgozásban!

EGYEBEK:

☛ „Jó karból, erős gyökérből” (Házasság, család, generációk, öregek) – Négy részes sorozat a családról **Jelenits István** asztaltársaságában. A XXI. században már szinte közhelyszerűen emlegetik a család válságát, a csonka családokban felnövő gyermekek számának emelkedését, a válási statisztikák ijesztő számait és a házasságkötési szándék hanyulását. Ezzel szemben a húsvét előtti négy hétben Jelenits István a fővárosi piarista gimnáziumba meghívott vendégeivel – művészekkel, kutatókkal, diákokkal, értelmiségiekkel – a család szépségéről, erejéről, s a családnak az új évszázadban is meglévő, semmi mással nem pótolható küldetéséről beszélget. Szerkesztő: Gózon Ákos és Láncki Ágnes (Magyar Rádió)

☛ **Sebő Ferenc** válogatásában a Hangzó Helikonban jelent meg: **Katonadalok**.

☛ **Anima Sound System** - „Hát nem a kedvenc 1üttesem, de azt el kell ismereni, h Mo-n ez az 1ik legjobb 1üttes!”

NB.: A Katalógus Honlapunkon megtekinthető!

Szegheő József SP

Az ember sohase felejtse el, hogy találkozhat nagyobb barommal is, mint amilyen ő maga. (Menzel)

SZEPI - KÖNYVTÁR

Az utóbbi időben könyvtárunkba került új könyvek közül most a mai ifjúság társadalmi, szociológiai, pszichológiai, pedagógiai helyzetével kapcsolatos néhány izgalmas műre hívnánk fel a figyelmet.

 „Fekete pedagógia”. Értékelés az iskolában. Argumentum, 2006. E pedagógiai szaktanulmány három szerzője az utóbbi évek friss felmérései alapján mutatják be, hogy a diákkorban tapasztalt rossz, sebző (nem is feltétlenül szándékolta) szülői, tanári, környezeti hatások milyen hosszsan, akár évtizedekre károsan befolyásolhatják a (volt) diákok életét, sorsát. Fekete könyv.

 Réthy Endréné: Motiváció, tanulás, tanítás. Miért tanulunk jól vagy rosszul? Nemzeti Tankönyvkiadó, 2003. Az ELTE tanára pedagógiai, pszichológiai, szociológiai, erkölcsstani és mentálhigiénés szempontokat összegyűrve világít rá arra, hogy a pedagógiai motiválás meglepően új, megkehlhetetlen és egyre bonyolultabb feladat elé állítja a tanárokat, szülőket.

 G. Edwards: Az „anyag” természete. Drogok, és miért nyúlnak hozzá oly sokan? Napvilág Kiadó, 2006. Higgadt, komoly könyv nehéz témáról, háromszáz oldalon át. Ebből nyolcvan szól fanyar szárazsággal az ún. legális drogokról: cigiről, alkoholról stb. Nehéz.

 Ifjúság, káros szenvedélyek és egészség a modern társadalomban. Nemzeti Drogmegelőzési Intézet, L' Harmattan. szerk. Pikó Bettina, 2007. A rövidebb tanulmányok témái pl.: Ifjúság

a posztszocialista átmenetben, Szabadidő és életmód a fiatalok körében, Értékek és ifjúság, stb. Talán különösen is érdekes számunkra a Vallásosság, egészség és káros szenvedélyek az ifjúság körében c. tanulmány, amelynek alapját pár évvel ezelőtt épp szegedi fiatalok körében felvett kérdőívek képezik.

 Mervay Miklós: A szekták a gyermekvédelem szempontjából. Jel Kiadó, 2004. Semmi riogatás vagy ördögfalrafestés, hanem okos, preventív, pszichológiailag megalapozott felkészítés arra, amit a szekták mint ösztársadalmunk körtünetei okoz(hat)nak gyermekeinkre nézve.

 Gazsó István–Laki László: Fiatalkok az újkapitalizmusban. Napvilág Kiadó, 2004. Hazánkban az elmúlt két évtizedben sajnos nem alakult ki olyan hosszú távú társadalompolitika, amely megfékezne a szélsőséges egyenlőtlenséget, a peremre sodródást. Lesz-e, lehetséges-e ilyen? Egy okos, higgadt és fájdalmas szociáldemokrata helyzetfelmérés szociológusi alaposággal. Fejezetcímek pl.: A versengő pártok és az ifjúság, Vallásosság és politikai tagoltság, stb.

 Az iskola szociálpszichológiai jelenségvilága. Szerk. Mészáros Aranka. ELTE, 2004. Terjedelmes tanulmánygyűjtemény olyan dolgozatokkal, mint pl.: A tanári dominancia buktatói, Versengés az iskolában, A tanár mint vezető, vezetési stílusok, Játzmák az oktatásban, stb.

Németh Attila SP

Czakó Gábor

Jöjj, Szentlélek!

Pünkösöd, lepkeláng, Isten szívének lobogása, kiáradása miránk! Ó, ha fölfognánk, hogy mi ez a tűz igazán! Barátom – aki sokat próbált, s akit sokat próbáltak – mondja, hogy kihallgattatásaira készsülve, vagy gúzsba kötve, nem a lehetséges kérdéseken és az egéru takon töprengett, hanem a

Simon András grafikája

Jöjj, Szentlélek úrsitent énekelte, hogy fölindítsa magában a Szentleket. És soha nem jött a nyelvére mást, vagy önmagát fölöslegesen terhelő, netán hazug szó. Vagyishogy nem ezt és amazt kell kunyerálni, hanem a legtöbbet: Istent, Őt magát. És megváltásunk óta, sosem ad kevesebbet önmagánál.

Dorđe Balašević

CSAK HÁBORÚ NE LEGYEN

Részeg srácok menetelnek, a halk utcánkon egyenest, Ők a seregbe álltak be, bús lányok követik őket, Aggasztják esztelenségek, Háború ne legyen!

Folyton emlékeztetnek a könnyek az orrod hegyére, Ama nyolcvanas évekre, Cosic író utcájára, A sötét vonatra, mintha én örökre elmennék.

Inkább mindent öntsön el a tenger, Omoljanak a gleccserek, Olvadjon el az örök hó. Na és! Akár vízőzön ömöljön, Tomboljanak a villámok, Ó, csak háború ne legyen!

Inkább keveredjenek évszakok, Hulljanak le a csillagok, Omoljanak le a hegyek. Na és! Tomboljanak a bösz szelek, Ébredjenek a vulkánok, Ó, csak háború ne legyen!

A lángfejek feletti glória aranyporként ragyog, S te szeretettel telve őrködsz, mint egy oroszánanya, Idegeskedsz a rossz híren. Háború ne legyen!

Inkább mindent öntsön el a tenger, Omoljanak a gleccserek, Olvadjon el az örök hó. Na és! Akár vízőzön ömöljön, Tomboljanak a villámok, Ó, csak háború ne legyen!

Inkább keveredjenek évszakok, Hulljanak le a csillagok, Omoljanak le a hegyek. Na és! Tomboljanak a bösz szelek, Ébredjenek a vulkánok, Ó, csak háború ne legyen!

Ó, csak háború ne legyen! Emberek közti örület, A felnőttek tévelyegnek, Furcsasággal ijesztenek, Minden mesében kárt tesznek... Háború ne legyen

(fordította: Varga Iván 12. b)

Minden elismerésem a mentősöké: ők minden nap áldozatot hoznak. (Nagy Bandó András)

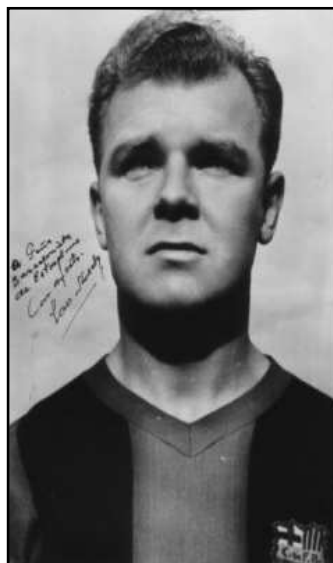
A foci története V.

Diego Armando Maradona, Johan Cruyff, Kocsis Sándor, Czibor Zoltán, Ronald Koeman, Michael Laudrup, Hans Krankl, Rivaldo, Ronaldo, Hriszto Sztoicskov, Gary Lineker, Gheorghe Hagi, Bernd Schuster, Johan Neeskens vagy épp Ricardo Zamora – azt hiszem mindenki számára ismerosen csengenek ezek a nevek. Mind-mind futball-legendák és mind-mind a Barcelona hajdani nagy csillagai. De mégis ki az a Kubala? És mi is valójában a keresztnéve? László, Ladislao vagy Ladislav? Egy biztos: a Barcelona szurkolói 1999-ben őt választották a klub történetének legjobb játékosává. Igen, tudom, meglepően hangzik, de igaz. Belegondolni is borzongató, hogy milyen zseniális játékos lehetett ez a magyar származású focista, ha képes volt versenybe szállni Maradona vagy éppen Cruyff népszerűségével. És nyomban fel is merül a kérdés: mi magyarok miért nem emlegetjük őt Puskással és az Aranycsapattal egy szinten, miért nem vagyunk rá büszkék? Nos erre is tüstént megadom a választ. De haladjunk sorjában.

Kubala László – merthogy ezen a néven lett anyakönyvezve – 1927-ben született, Budapesten, szlovák szülők gyermekeként. Első csapata a Ganz TE volt, ahol 11 éves kora óta 14-16 évesek között rúgta a labdát. 18 évesen leigazolta a Ferencváros csapata. A következő évben besorozták, ezért elmene-kült Csehszlovákiába, egészen pontosan Pozsonyba. A helyi csapatban olyan ügyesen kergette a bőrt, hogy hamarosan a csehszlovák válogatottba is meghívót kapott, s első(!) nemzeti válogatottjában 6 mérkőzés alatt 4 gólt szerzett. Miután azonban nemsokára csehszlovák behívót is kapott, visszamenekült Magyarországra. Ekkor 3 alkalommal a magyar válogatott mezét is magára öltötte, s valószínűleg ezt – kvalitásait ismerve –, Aranycsapat ide, Aranycsapat oda, többször is megtehetné volna, csakhogy ő soha életében nem kötődött érzelmileg egy nemzethez sem, magát világpolgárnak tartotta, így hamarosan ismét sietősen távozott Magyarországról. Most már azt hiszem, érthető, miért nem tekintjük saját nemzeti hősünknek Kubalát: egész egyszerűen, mert ő sem tartotta saját hazájának Magyarországot, és mivel szlovák ősszel rendelkezett, ezt végül is talán

azért megbocsáthatjuk neki. Na, de hol is tartottam? Ja, megvan. Szóval miután a kommunisták átvették Magyarországon a hatalmat Kubala ismét távozott, ezúttal Olaszországba. Majd az ott élő magyarokból csapatot szervezett, mellyel felkészülési mérkőzéseken legyőzte a Real Madridot, a spanyol válogatottat és az Espanyolt is. Utóbbi meccsen a Barcelona megfigyelői szemet vetettek a fiatal, erőteljes, jól fejelt, és igen gólerős csatárzeníre, s nyomban le is szerződtették.

Kubala László
az FC Barcelona színeiben

Így kezdődött a Barcelona-fanatikusok körében mindmáig Kubala-korszak néven emlegetett időszak, bár kis híján a futballtörténelem szegényebb maradt egy Kubala nevű csatárcsillaggal. Ugyanis, ha nem kési le a Torinóba tartó repülőt (fiához utazott volna), mint-hogy a gép lezuhant és a szerencsétlenséget senki sem élte túl, valószínűleg ő is otthagyt volna a fogát. Na, de szerencsére ez nem így történt, s így Kubala – hálát rebegve a sorsnak – 1950. és 1961. között 4 bajnoki címet és 5 kupát nyert a Barcával, amelynek színeiben 329 meccsen 256 gólt(!) szerzett. És ha már oly hosszú időn át tartózkodott Spanyolországban, nem is lehetett vitás, hát persze, hogy megfordult a spanyol válogatottban is (20 meccsen 11 gól). 1968-as visszavonulása után edzőként tevékenykedett előbb a Barcelonánál, majd a spanyol nemzeti tizenegynél. Mellesleg mindmáig ő a spanyolok leghosszabb ideig regnáló szövetségi kapitánya (1969-80.). 1990-ben a Barcelona-veteránok szövetségének elnöke lett. 2002. május 17-én hunyt el, 74 éves korában. Halála után a FIFA posztumusz érdemrenddel tüntette ki.

És végül még egy érdekes sztori, s egyben még egy indok, hogy miért nem ajnározzuk annyit mi magyarok Kubalát. Nos, 1953-ban rendeztek egy gálmérkőzést az angol válogatott és az ún. Európa-válogatott között. Ebbe a

csapatba – Kubalán kívül – nem kevesebb, mint 7 magyart válogattak be, ők azonban egytől egyig lemondták a szereplést, mert azt akarták, hogy az egy hónap múlva szintén a Wembleyben pályára lépő magyar válogatott legyen az első csapat, mely legyőzi Angliát a ködös Albionban. Mondanom se kell, Kubala persze ott volt a pályán, és ha már ott volt, két gólt is hintett az angoloknak, a meccs mégis döntetlennel zárult, s így végül mégiscsak Magyarország szakította meg az angolok hazai

veretlenségi sorozatát, az ominózus 6:3 alkalmával.

Én mégiscsak azt mondom, igenis legyünk büszkék Kubala Lászlóra, hiszen vitathatatlanul Magyarországon tanulta meg a futball alapjait, hazánkban indulva lett a Barcelona történetének legnagyobb csillaga. Ráadásul attól függetlenül, hogy nem Magyarországról, vagy pontosítok: nem csak Magyarországról dobogott a szíve, még nem feltétlenül volt rossz ember. Sőt, mint embernek is sokat köszönhet neki a magyar labdarúgás. Ugyanis ő ajánlotta be Czibor Zoltán és Kocsis Sándor, az Aranycsapat két kiváló csatára mellett, Kaszást és Szalait is a Barcelonába, igaz utóbbi honfitársaink csak igen ritkán kaptak játéklehetőséget a katalánoknál. Egy szó, mint száz, ha más nem, legalább azért tiszteljék Kubala Lászlót, mert ha ő nincs, Czibor és Kocsis valószínűleg sohasem lettek volna a Barcelona örökké fénylő legendái. Mi meg csak irigykedve elmélkedünk: mi csoda idők lehettek azok, amikor még magyar csatárhármassal rohamozott a nagynevű Barcelona!? Na meg persze a Barcelona ellendrukkerei azon is eltűnődhetnek: bárcsak ma is egy magyar, mondjuk egy Torghelle, Szabics, Sowunmi csatártrío fémjeleznék a katalán klubot...

Borbás Bálint 12.a

A gól nélküli döntetlen végeredménye nulla-nulla (Vitray Tamás)

Rajthoz! Vigyázz! Dől a csúcs!

Istenben, sportban nem lehet csalódn... – írja könyvében a hatvanas évek kiváló atlétája, a többszörös Európa- és országos csúcstartó hosszútávfutó, Mecser Lajos. Igaz ez akkor is, ha végül nem lesz mindenből élversenyző, ám a sport formálja lelkét, jellemét, megőrzi egészségét, s ha csak „ennyi” az eredmény, már akkor megérte. Valószínűleg így gondolták ezt a régi, és így gondolják a mai piaristák is, hiszen vidékünkön – a testnevelés tagozatos Széchenyi Gimnázium kivételével – nem sok olyan középiskola akad mint a miénk, ahol is a diákság sportolási igényei *házon belül*, ennyiféle sportágban kielégíthetők. Úgy tűnik tanulóink lelkesedése, rendszeresen mozgó diákjaink aránya is nagyobb az átlagosnál, ami valljuk be, el is várható egy *férfias* arculatú, klasszikus nevelési célokat megvalósítani igyekvő intézménytől. Bizonyítja ezt a házbajnokságok régóta jól működő rendszere és a különböző diák sportversenyeken elért számos szép eredményünk is. Arról, hogy a sport mással nem helyettesíthető, sajátos nevelési lehetőségeket hordozó világ, iskolánk tantestülete is többnyire egységesen gondolkodik. A testnevelő-edzők munkáját a lelkes kollégák, osztályfőnökök is támogatják, s közülük nem egy be is kapcsolódik a diákok felkészítésébe, vagy versenyeztetésébe. Köszönet érte nekik!

Az atlétika a sportok királynője – szokták mondani. Sajnos a szépséges királynő udvartartása egyre szerényebbé válik kis hazánkban: fogy az utánpótlás, hiszen egyre kevesebb gyermek születik, s azt a kevesebbet is hamarosan megmételtyezi a *képernyőkultúra*, az erőfeszítések nélkül való élet ideája, az iskolákat érintő pénzügyi megkorlátások pedig egyre reménytelenebb helyzetbe sodorják a diáksportot. Egykori atléták, akik ma stopperórával, vagy mérőszalaggal a kezünkben állunk a pálya szélén, aggódva figyeljük az évről évre zsugorodó mezőnyöket, s legfeljebb azzal vigasztalhatjuk magunkat, hogy amíg mi ott vagyunk, ott vannak tanítványaink is. Ők azok, akikért még érdemes odaállnunk, ők azok, akikkel „titkainkat” még megoszthatjuk, ők azok, akik egy kicsit még mi vagyunk, diadalban és vereségben egyformán. De most lássuk, mit is alkottak az idén a mieink!

A szabadtéri atlétikai idény rendszerint a mezői futóversenyekkel kezdődik. A VI. korcsoportos (17-18 éves) fiú futócsapatunk (*Angeló Balázs, Bánki Márton, Faddi Norbert, Fudala Márk, Leél-Ossy Csaba*) azzal, hogy megnyerte a városi bajnokságot a megyein pedig 2. lett, kiharcolta az Országos Mezeifutó Diákolimpia döntőjén való részvétel jogát. Ott, a tavalyi előkelő helyezését (9.) rontva, a középmezőnyben (17.) végzett. A csapat „legerősebb” embere a városi és megyei bajnokunk, *Angeló Balázs* volt. Az V. korcsoportos (15-16 éves), csapatunk (*Bartha Gábor, Csikota Péter, Kiss Ágoston, Kőröshegyi Béla, Maróti Balázs*) a városi versenyen

Városi és megyei bajnokunk, Angeló Balázs

2., a megyein 3. helyezést ért el. A IV. korcsoportosok (13-14 évesek) közül *Barzó Pál* teljesítménye emelkedett ki, aki a városi mezőin bronzérmet szerzett.

Májusban megkezdődtek a pályaversenyek is. A IV. korcsoportos Városi Atlétikai Diákolimpián (Tisza-parti Stadion) súlylökésben bajnokot ünnepelhettünk, *Molnár Bálint* 11,12 m-rel győzött. *Halmi Szervác* két egyéni érmet gyűjtött be, egy ezüstöt magas- és egy bronzot távolugrásban (155 cm, 487 cm). *Barzó Pál* 1500 m-en lett harmadik, míg *Kormányos Árpád* 100 m-en épp, hogy csak lecsúszott a dobogóról. A 4x100 m-es váltónk (*Seres Imre, Halmi Szervác, Barzó Pál, Kormányos Árpád*) a 2. helyen futott be. A

Hódmezővásárhelyen megrendezett Megyei Diákolimpián egyéni versenyzőink – bár derekasan küzdöttek – kissé elmaradtak egyéni legjobbuktól, s csak a 4x100-as váltónk (*Seres Imre, Dömsödi Dániel, Kozák András, Kormányos Árpád*) nyert érmet, egy bronzot (53,1 mp).

Az V-VI. korcsoportos Megyei Atlétikai Diákolimpián – ami egyben városi bajnokság is volt! – ezúttal aranyat nem szereztünk, de sok éremnek, sőt három új iskolacsúcsnak is örülhettünk. Itt az alábbi eredmények születtek: V. k.cs.: 100 m-en 3. *Csikota Péter* (11,81); 1500 m-en 4. *Kőröshegyi Béla* (4:59,6); 3000 m-en 4. *Maróti Balázs* (11:04,6); Magasugrásban 2. *Bajnóczi Bálint* (175); Távolugrásban 3. *Csikota Péter* (557), 7. *Kiss Ágoston* (517), 8. *Kőröshegyi Béla* (503). VI. k.cs.: 100 m-en 3. *Garzó Márk* (11,2); 1500 m-en 3. *Fudala Márk* (5:03,6); 3000 m-en 2. *Angeló Balázs* (9:43,3) ISKOLACSÚCS (régi: *Zöldy Tamás*, 10:05,8); Súlylökésben (6 kg) *Simon Bence* (12,13) ISKOLACSÚCS (régi: *Simon Bence*, 11,62), 6. *Komáromi Endre* (10,44), 10. *Balog István* (8,48); Gerelyhajításban 4. *Gonda Áron* (37,39) ISKOLACSÚCS (régi: *Máthé András*, 34,38), 5. *Balog István* (25,12); 4x100 m-es váltó 3. hely (*Szrenka Gábor, Csikota Péter, Kiss Ágoston, Simon Bálint*) (49,14).

Az idei szezon igazi kuriózuma, hogy az atlétikai versenyeken egy – nem is akármilyen képességű – leányversenyzőt is indíthattunk. A Karolinából a 13. évfolyamra hozzánk „igazolt” *Ferentzi Flóra* két megyei bajnoki címet szerzett (mezei, 3000 m) eddig nekünk, s az országos mezein is kitűnően futott (14. hely). Következnek az országos KIDS versenyek!

Győri Ferenc

A IV. korcsoportos, 4x100-as váltó.

SZEPİ
LABDARÚGÓ HÁZIBAJNOKSÁG – TAVASZI FORDULÓ
JÚNIUS 8-9.

És most kiállították az egész csapatot!... Ja nem, sorcsere. (Vitár Róbert egy jégkorongmeccsen)

Köpések aranyból

– Olaszország egyesülni akart egységesé...

– Az olasz nép leghőbb vágya volt, hogy egyesítsék Itália lakosait. Ez többek között sikerült nekik...

– Az Ómagyar Mária Siralom a magyarok egyik legrégebbi írása magyarul...

– Mit jelent a millenium, Fiam?
– ?...
– Melyik római számot írjuk "M" betűvel?
– A százat...

– Mikor volt a honfoglalás milleniuma?
– Ezerkilencszáz...
– Köszönjük, ne is folytasd.

– Az arabok a Szuezi-csatornán való átkelésért egyre magasabb várat szedtek...

– Németországban a weimari köztársaság bukása után a jobbszélső nemzetiszocialisták jutottak hatalomra...

– Mutasd be a Bach-korszakot!
– A zsandárság megjelenik.

– A passzív ellenállók újságcikkekben, gyűléseken ostromozták az elnyomó hatalmat.

– Mit jelent a dualista monarchia?
– Kettős uralkodót...

– Bach katonái huszárruhát viseltek gúnyolódásból. Ők voltak a Bach-huszárok. A feladatuk az volt, hogy leverjék a forradalmárokat. Köztük semmi olyan nem lehetett, ami a forradalomra emlékeztet (szakáll, kard).

Papp Attila gyűjtése

Felsőhajlás		Hamis		Kötéltáncos		Domináló		Numero	
Megfejtés (1)		Injekció				Urán			
Lassan halad	Megfejtés (2)		Kicsinyítő képző			Angyalrang			
			Vagy angolul					Méh zümmög	
Raktároz						Határtalan Mózse!			
						...Kiskun megye			
Telesport			Pillangós virágú növény				Mercedes típus		
Ezen a napon			Tejszínből is készítik						
		Országok szélei							
		Olaj belseje!							
Léc angolul					Szén		Tiltószo		
					Diaméter				

A rejtvényt Márton Imre készítette

Ebben a hónapban Pál apostol egyik leveléből való idézet a rejtvény megfejtése, amit 2007. június 8-ig kérünk bedobni a gimnázium portájánál elhelyezett szerkesztőségi postaládánkba, vagy elküldeni elektronikus levélcímünkre: piarfutar@szepe.hu. Előző havi rejtvényünk megfejtője Remete Attila Márió 10. B osztályos diákunk. Könyvjutalmát átveheti a gimnázium könyvtárában. Gratulálunk!

A férfiak háromféle csoportba oszthatók.
Egyesek tanulnak abból,
amit elolvasnak.
Néhányan
a megfigyeléseikből
vonnak le
következtetéseket.
Az összes többinek rá kell
pisilnie egy villanydróra,
hogy okuljon belőle.

(Will Rogers)

IMPRESSZUM – PIÁR FUTÁR – KIADJA a Dugonics András Piarista Gimnázium a Dugonics András Alapítvány támogatásával. Számlaszám: 10402805-28012423-00000000 **SZERKESZTŐSÉG** 6724 Szeged, Bálint Sándor u. 14.T: 62/549-090, E-mail: piarfutar@szepe.hu Lapengedély száma: 2.2.4/1513/2003. Szerkesztőségi ülés minden szerdán 14.30 órától a szerkesztőségben. – **FELELŐS KIADÓ** Szilvássy László SP – **FŐSZERKESZTŐ** Török Tibor – **FŐSZERKESZTŐ-HELYETTES** Borbás Bálint – **SZERKESZTŐ** Mészáros Ferenc – **FOTÓ** Piti Marcell – **KORREKTÚRA** Mészárosné Szabó Tünde, Papp Attila – **NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS** Férc-Szemes Áron – **NYOMÁS** Alfa-Center Megjelenik havonta, 600 példányban. Kizárólag belső terjesztésre.

Asszony kell a házba! (Kőműves Kelemen)